

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyně Mgr. Zdeňky Winklerové a JUDr. Ivety Veselé ve věci

žalobkyně: **I. V.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená zmocněncem JUDr. J. V., narozeným dne xxx
bytem xxx, xxx

proti
žalované: **Torenta servis s.r.o.**, IČO 04888294
sídlem Běhounkova 2308/15, 158 00 Praha 5 – Stodůlky

**o vydání věci event. zaplacení částky 81 917 Kč s příslušenstvím,
o námitce podjatosti soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Šárky Malíkové
Petříčkové, ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 28 C 177/2020**

takto:

Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Šárka Malíková Petříčková **není vyloučena**
z projednávání a rozhodnutí této věci.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podáním ze dne 22. 2. 2021 vznesla námitku podjatosti v záhlaví uvedené soudkyně s odůvodněním, že jí dne 22. 2. 2021 bylo doručeno usnesení ze dne 15. 2. 2021, č. j. 28 C 177/2020 – 69, kterým ji soudkyně vyzvala k zaplacení soudního poplatku 4 000 Kč, ačkoliv podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích platí, že „Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.“. Dále pak ocitovala ust. § 12 odst. 1 a § 6a odst. 1 stejného zákona. Namítá, že jí soudkyně opětovně vyměřila poplatek z návrhu, který je uveden jako druhý. Nerespektování zákona vede žalobkyni k podání námítky podjatosti, neboť motivem vedoucím až k neprojednání žaloby může být pochybný vztah k žalované. Usnesení o zastavení řízení je v době zániku poplatkové povinnosti v právní moci. Domáhá-li se žalobkyně Ústavou a Úmluvou zaručených práv, které soud úmyslně nerespektuje, je logické, že za dovolání vyvolané nezákonným postupem soudu nemůže žalobkyně vyměřený soudní poplatek 4 000 Kč zaplatit. Žalobkyně proto žádá, aby uvedená soudkyně byla vyloučena z projednání věci.
2. Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Šárka Malíková Petříčková ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že věc jí byla přidělena podle platného rozvrhu práce, účastníky řízení ani zmocněnce žalobkyně nezná, nemá k nim žádný vztah, podjatá se být necítí, na výsledku řízení nemá žádný zájem. Vysvětlila rovněž, proč soudní poplatek byl vybrán tak, jak byl vybrán.
3. O návrhu na vyloučení soudce rozhoduje podle § 16 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) nadřízený soud v senátu, což je v tomto případě Městský soud v Praze.
4. Námitka podjatosti soudkyně uplatněna včas ve smyslu § 15a odst. 2 o. s. ř.
5. Podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky č. 2/1993 Sb. nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci.

6. Podle ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
7. Platí, že vyloučení soudce z důvodu podjatosti představuje výjimku z dané záruky [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 307/03 ze dne 27. 5. 2004 (N 76/33 SbNU 243)*], kterou lze aplikovat jen ze skutečně závažných důvodů, které soudci zcela zjevně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Nd 134/2001 ze dne 8. 8. 2011, sp. zn. 21 Nd 126/2005 ze dne 5. 8. 2005, sp. zn. 32 Nd 446/2017 ze dne 5. 3. 2018*), neboť soudce je nutno pokládat za nestranného, dokud není prokázán opak - *viz např. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ve věci Pullar proti Spojenému království ze dne 10. června 1996, č. stížnosti 22399/93, ve věci Piersack proti Belgii ze dne 1. října 1982, č. stížnosti 8692/79 či ve věci De Cubber proti Belgii ze dne 26. října 1984, č. stížnosti 9186/80*.
8. Podle § 14 odst. 4 o. s. ř. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.
9. K nesouhlasu povinných s procesním postupem rozhodující soudkyně nadřízený soud zdůrazňuje, že důvodem k vyloučení soudce zásadně nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Nd 125/2009 ze dne 29. 6. 2009, rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 4471/2011 ze dne 28. 2. 2012, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou veřejně dostupná na www.nsoud.cz*), neboť k přezkumu a nápravě postupu soudce a jeho rozhodovací činnosti mohou sloužit pouze opravné prostředky (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 4086/2011 ze dne 22. 12. 2011, sp. zn. 29 Nd 184/2015 ze dne 27. 8. 2015*). Důvodem podjatosti nemůže být skutečnost, že řízení probíhá způsobem, který neodpovídá představám účastníků (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Nd 11/2007 ze dne 23. 5. 2007*).
10. Subjektivní hledisko účastníka řízení, jakkoliv může být podnětem ke zkoumání podjatosti, samo o sobě k dovození podjatosti soudce nestačí, musí existovat opodstatněná obava, že není zcela nestranný. [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 722/05 ze dne 7. 3. 2007, či usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 187/10 ze dne 26. 7. 2012*]. Závěr o podjatosti je tedy namísto teprve tehdy, je-li evidentní, že pro poměr k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům nebude soudce schopen dostát své zákonné povinnosti rozhodovat nestranně, tedy přesáhne-li pochybnost o nepodjatosti určitou intenzitu [*ke tomu srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001 (N 98/23 SbNU 11)*].
11. Vztah soudce k věci nebo účastníkům, příp. jejich zástupcům, je třeba v daném případě posoudit ze dvou vzájemně se prolínajících hledisek, a to jaká je povaha tohoto vztahu a zda se jedná o zjevně intenzivní (např. bezprostřední, určitým způsobem individualizovaný) vztah (*viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001*). Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci. Tak je tomu v případě, kdy soudce sám by byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem, než z dokazování při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak nepřátelský. V úvahu přichází i vztah ekonomické závislosti, např. v souvislosti s vědeckou či jinou publikační činností soudce, v souvislosti se správou vlastního majetku soudce apod. – *viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 432/2010 ze dne 17. 2. 2010, usnesení*

Nejvyššího soudu ze dne 18. 4. 2012, sen. zn. 29 NSČR 26/2012, uveřejněné pod číslem 85/2012 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2017 sp. zn. 25 Cdo 4852/2016.

12. Nadřízený soud, aniž nařizoval jednání (§ 16 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), neshledal, že by ve věci byly naplněny podmínky § 14 odst. 1 o. s. ř. pro vyloučení soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Šárky Malíkové Petříčkové z projednávání a rozhodnutí této věci. Z dosavadního průběhu řízení, obsahu spisu ani z vyjádření jmenované soudkyně nelze dovozovat, že by měla zájem na určitém výsledku řízení (tj. že by její právní poměry mohly být rozhodnutím v této věci dotčeny), příp. že by měla jakýkoli jiný než profesní vztah k věci či k účastníkům a předestřené námitka povinných tak není způsobilá vyvrátit předpoklad nestrannosti uvedené soudkyně.
13. Nadřízený soud proto rozhodl dle § 16 odst. 1 o. s. ř., jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 4. března 2021

JUDr. Blanka Kapitánová v. r.
předsedkyně senátu